Otto Schneid
Papers

Lecture On War time Situation
ca. 1944-5

6276

35

במוזיאון המהולל „לובר" שבפאריס נמצאת אבן זכרון והיא אחת הנהדרות שנשארו מימי-קדם. נרם-סין מלך בבל צוה לאמן הגדול שבימיו לפסול אותה לזכר נצחונו על אויביו. האמן תאר את המלך בראש צבאו בהרי אשור. חייליו נושאי כידונים עולים מלמטה והמלך הענק המזוין ומוכתר בנזר קרנים עומד להשמיד את שרידי צבא האויב. את רגלו שם האכזר על גל חללים הרוגי חרבו ואיש אחד שהמלך דקר את צווארו בכידון, נופל לפניו. אבל מאחוריו עומד עוד אחד מאנשי החיל המנוצח. הוא פונה למלך, מפרש ידיו ומתחנן לחנינה. והנה המנצח עומד בעצמו, כאלו היה מפקפק. אולי בער כבר לבו שנאה ותאות רציחה ואולי הוא מרגיש ניצן של אנושיות?

המצבה המתוארת בתבליט הלז נעשתה כמעט חמשה אלפי שנה לפני ימינו, עוד לפני השופט בבבל ודורות באו והלכו ונגד הרע נלחם הטוב מלחמה מתמידה. בישראל קמו נביאים והטיפו את מחשבת הצדק והשלום בין כל העמים. חזיונותיהם ראו עתיד נפלא שבו „לא ישא גוי אל גוי חרב ולא תהיה עוד מלחמה". אבל רוב האנשים לא שמו על לבם את דברי נביאי ישראל והמלחמות לא פסקו מהרוס את פני הארצות. אדרבה, האנשים התקדמו בהמצאות טכניות, אבל לבם לא הוטבו, אלא חזרו וחטאו. ואלפי שנים אחרי שהוקמה אבן-הזכרון ההיא, בהתחלת המאה שעברה, תאר הצייר הספרדי גויא בתחריטיו את מלחמת-הדמים שאכלה את ארץ-מולדתו הבוערת. בתמונה שלפנינו הראה האמן את צמאון לדם של הצבא הצר היורה והממית והטובח את העם.

ומהי כל האכזרות ההיא לעומת מעשי כלבי היטלר המלומדים לדם? על חיי יונק ושב אינם חסים ועל ערים פרזות ממטירים פצצות אין מספר. בהרעישם את ורשה בירת פולין לא חמלו הנאצים על בתי-הספר ולא על בתי-החולים ולא על מושבי-הזקנים ולא על בתי-הכנסת ולא על הכנסיות

בין היהודים האומללים שאפלו בידיהם ~~מוסיפים~~ ממשיכים במעשיהם של השמדה מפליצה. * ורצונם להשמיד ולשעבד עוד עמים רבים, להקים את ממשלת הזדון על הארץ כולה. אף את אחיהם הגרמנים שונאי היטלר הדבקים במחשבת החרות ~~והצדק~~ אסרו למחנות הריכוז לענות אותם שם.

אבל יש עוד חלקים מהיטלר החיה הטורפת. אנגליה וצרפת יצאו למלחמה נגדו, להגן על חרותם המאוימת, ~~לשחרר~~ להתיר את הארצות שאפלו קרבנותיו, *לשחרר * ~~את היהודים~~ גבל מידי ~~פחד הנאצי~~ פחד היטלר ולעקור את הנאצים מן השורש. שעת הנצחון במלחמה הדרור הזאת תהיה שעה מאושרת בחיי עם ישראל.